ANUL IV. — Nr. 920. EDIŢIA A DOUA MERCURI, 21 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 20 August 1891.

Un ultim cuvênt

Aceste treĭ cuvinte reprezintă titlul unuĭ articol de fond, apărut în ziarul *L'Indépendance Roumaine* din 15 ale curenteĭ lunĭ August.

Foaia guvernamentală, în acest *ultim al sĕŭ cuvânt*, revenind asupra scandaluluĭ — *incidentuluĭ* zicea — provocat în Iaşĭ, de Consulul german, face o reclamă barnumistă ministruluĭ afacerilor sreine.

D. Constantin Exarcu a condus această campanie diplomatică cu un *tact*, cu o *inteligenţă*, cu o *vigoare*, care îĭ daŭ dreptul a se prenumĕra între ceĭ maĭ iluştriĭ diplomaţĭ aĭ Europeĭ.

Numaĭ ziarele opoziţiuneĭ nu aŭ apreciat succesul diplomatic al ministruluĭ nostru de externe. Atitudinea lor a fost calificată în strada Clemenţeĭ de *antipatriotică*, şi dacă nu am relevat atuncea această necuviinţă comisă de un scrib care, nu face parte din redacţiunea ziaruluĭ francez, dar care îşĭ vinde din când în când proza D-luĭ Gh. Em. Lahovary, cauza a fost că, opoziţiunea dispreţueşte lecţiunele de patriotism, orĭ de unde ar veni ele, dar maĭ ales când ele vin de la un strein pripăşit nu ne mult în Bucureştĭ.

Aceste zise în treacăt, voesc acum, înainte de a discuta colosalul succes diplomatic trîmbiţat de organul guvernamental, a arĕta reaua credinţă a Barnumuluĭ D-luĭ Constantin Exarcu.

In *ultimul sĕŭ cuvînt* — pe care maĭ bine nu'l rostea — acest prost Barnum, pentru a uşura poziţiunea D-luĭ Constantin Exarcu, citează ameninţările aruncate de Consulul german Procuroruluĭ General de Iaşĭ, însă într'un mod incomplet: — *Ce veniţĭ să faceţĭ aice?* (Que venez-vous faire ici?) — Şi tot Iaşul ştie că acest impiegat subaltern german, a căruĭ educaţiune lasă mult de dorit, a adaogat: — *Eşiţĭ, orĭ poruncesc slugilor să vĕ dea afară* (Sortez ou j'ordonne aux domestiques de vous mettre à la porte).

Aceste insulte, *L'Indépendance Roumaine*, organ guvernamental le suprimă, saŭ, maĭ bine zis, le înghite.

Să-ĭ fie de bine! — Pielea grósă multe rabdă, multe îndură!

Acum să venim şi la strălucita victorie diplomatică a ministruluĭ nostru de externe.

D. Constantin Exarcu a convins nu numaĭ pe Consulul german, dar chiar pe ziarul unguresc *Pester Lloyd*, că consulatele nu se bucură de privilegiul exteritorialităţeĭ; şi, odată acest principiŭ bine stabilit, a dat, ca Ministru *ad-interim* la Justiţie, *ordine clare, precise, categorice parchetuluĭ de Iaşĭ* ca să păşească la redactarea actelor prescrise de legĭ.

Tayllerand, avênd la spatele sale pe Napoleon I, nu putea face maĭ bine!

Dar cu insultele cum rĕmâne?

Pe cine voiţĭ a înşela, stimabilĭ confraţĭ din strada Clemenţeĭ?

Pe cititoarele voastre din *high-liffui* bucureştean?

Dar ele citesc numaĭ articolele luĭ *Claymoor*, şi nicĭ să gândesc să caute în coloanele *Independenţeĭ* apărarea demnităţeĭ Ţăreĭ;

Pe noĭ din opoziţie carĭ, vrênd nevrênd, suntem condamnaţĭ a cetĭ *ultimul cuvênt* al Barnumuluĭ D-luĭ Constantin Exarcu?

Incă maĭ puţin, căcĭ noĭ avem pielea obrazuluĭ foarte subţire, suntem foarte susceptibilĭ, şi nu permitem unuĭ prusac ca Löpper să atingă demnitatea Statuluĭ Român.

D. Constantin Exarcu, cu o vigoare supra-naturală, a împăcat pe Consulul german, a împăcat chiar pe ziarul *Pester Lloyd*; rĕmâne acum să ne împace şi pe noĭ din opoziţie carĭ avem încă dreptul a striga:

Dar cu insultele consuluĭ prusac cum rămâne?

Şi până nu ni se va rĕspunde, într'un mod satisfăcător la această întrebare, maĭ avem încă un drept, acela de a striga D-luĭ Constantin Exarcu ca ultim cuvênt:

Justiţia Ţăreĭ a fost insultată. Nicĭ o satisfacţie nu i s'a dat; D-le Ministru! Te-aĭ purtat ca un neputincios!!

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

PARIS, 19 August. — *Figaro* anunţă că o comisiune specială, studiază un proiect în privinţa uneĭ noĭ paveze portative pentru infanterie. Ea ar recomanda pavăza de bronz. 90 părţĭ aramă şi 10 aluminium. De o desime de 16 până la 18 milimetre.

BELGRAD, 19 August. — Se poate afirma autenticitatea noilor desordine ce s'aŭ produs printre coloniştiĭ muntenegrenĭ din Serbia şi demisiunea D-luĭ Vuicĭ, ministru de finance, cu toată desminţirea ce le-a dat biuroul preseĭ din Belgrad, prin mijlocirea ziarelor *Odjek* şi *Noua Presă* din Viena. Cele două ştirĭ se basează pe fapte garantate; totuşĭ ministrul de interne nu a primit deputaţiunea muntenegreană care venia să-ĭ expue pagubele coloniştilor sĕĭ numaĭ din cauza de indispoziţie şi a trimis-o D-luĭ Proticĭ şeful secţiuneĭ.

DARDANELELE

LONDRA, 19 August. — *Se anunţă din Constantinopole ziaruluĭ „Standard“ cu data de 17 corent, că Poarta a cedat Rusieĭ în chestia Dardanelelor şi că a sacrificat o parte din vechiurile sale drepturĭ, carĭ rezultă din tractate. D. de Nelidoff ar fi primit de la Poartă o scrisoare de scuze în privinţa confiscăriĭ unuĭ vapor al flotieĭ voluntare ruseştĭ şi asigurarea că un asemenea fapt nu se va maĭ întâmpla. Despăgubirea cerută de ambasadorul Rusieĭ va fi plătită în mod integral. Comandantul Dardanelelor ar fi fost revocat. Intre altele se asigură că trecerea Dardanelelor va fi deschisă pe viitor corăbiilor ruseştĭ şi închisă acelora ale celor-lalte naţiunĭ.*

MEDICII DE PLASA

Sunt vacante peste două sute de locurĭ de medicĭ de plasă şi cu toate acestea D. Polizu, de la serviciul sanitar superior nu voeşte să numească pe nimenĭ.

Sunt o mulţime de medicĭ şi doctoranzĭ carĭ cer să fie numiţĭ în aceste posturĭ; dar D. Polizu le rĕspunde să maĭ aştepte, are **nevoe de personal medical în reservă pentru vre-o epidemie ce s'ar ivi eventual.**

Nu înţelegem de loc judecata învĕţatuluĭ şi mult înţeleptuluĭ medic din înaltul sfat, însărcinat să veghieze pentru sănătatea întregeĭ ţărĭ.

Oare trebue să se ivească maĭ întâiŭ epidemie, satele să fie pustiite de boale, ca să se indure să trimeată un medic?

Dacă are un asemenea cap n'avem ce 'ĭ face. Numaĭ rugăm pe D. Ministru de interne să facă ceva, căcĭ ţara nu poate să fie lăsată pradă boalelor, pentru defectul de gândire serioasă al unuĭ medic, fie chiar şi membru în consiliul superior sanitar.

Acest consiliŭ, tocmaĭ pentru ca să poată veni maĭ curând în ajutorul populaţiuneĭ rurale, a hotărât să numească în posturile de medicĭ de plasă nu numaĭ doctorĭ, dar chiar doctoranzĭ cu patru cincĭ examene. Şi D. Dr. Polizu nu vrea să numească pe nimenĭ, pentru că vrea să aibă personal medical în rezervă pentru cazul uneĭ epidemiĭ eventuale.

Aceasta s'ar numi în altă ţară o curată nătângie. **Argus.**

Têrgul cerealelor din Viena

VIENA, 19 August. — **Têrgul de grâŭ internaţional s'a deschis.**

Raportul D-luĭ Leinkauf, secretar general al burseĭ grâuluĭ din Viena, asupra recolteĭ în Austro-Ungaria, preţueşte grâul la 51 milioane quintale metrice, secara la 34 milioane, orzul la 21 milioane. Ovĕzul la 44 milioane. Prin urmare, Monarchia va putea să exporte: grâŭ 3½ milioane până la 4 milioane quintale, orz 3 până la 3½ milioane; ovĕz ½ până la ¾ milioane. Exportul secareĭ nu ar fi cu putinţă de cât dacă s'ar întrebuinţa pentru consumaţiunea interioară şi scopurile industriale cele-l'ale cereale.

CAMIOANELE

De mult se tot vorbia că Direcţiunea Căilor noastre ferate are să înfiinţeze un serviciu de camioane, cum e în streinătate, pentru transportul mărfurilor şi pachetelor de la gară la domiciliu şi vice versa.

Locuitorii capitaleĭ se bucuraŭ, căcĭ se aşteptaŭ, ceia ce era firesc că noul serviciŭ le va fi avantagios şi-'ĭ va costa mult maĭ ieftin.

Dar când a început să se pue în aplicare a provocat o nemulţumire generală. Nu numaĭ că transportul cu camioanele cele noĭ nu costă maĭ puţin ca până acuma, dar costă înzecit.

Aşa, pentru ca să-'ţĭ aducă de la gară un pachet de cincĭ kilograme, adică a unuĭ pachet pe care poţĭ să te ducĭ să ţi-l eĭ la subţioară saŭ cel mult să daĭ 30 de banĭ să'l puĭ în tramvaĭ îţĭ ia un franc; pentru transportarea a zece miĭ kilograme marfă, încărcătura unuĭ vagon îţĭ ia 43 leĭ.

Oare nu sunt exorbitante aceste taxe? Transportul unuĭ vagon de marfă, cu calea ferată, pe o distanţă de o sută de chilometri şi nu costă această sumă.

Apoĭ bine, ce serviciŭ este acesta care, te face să te coste adusul mărfeĭ de la gară până la domiciliu, maĭ mult ca adusul mărfeĭ de la Giurgiu la Bucureştĭ.

Noĭ ştim că serviciile noĭ se crează anume ca să fie maĭ avantagioase ca cele de maĭ nainte. Apoĭ care este avantagiul camioanelor, faţă cu transportul căruţaşilor cu care ne serviam până acuma? Nicĭ unul. In loc de avantagiĭ, avem desavantagiĭ, pentru că căruţaşiĭ costaŭ mult maĭ eftin.

Şi apoĭ, de unde până unde şi-a luat dreptul Direcţia Căilor Ferate să trimeaţă marfa saŭ pachetul cu camionul fără să întrebe pe destinator?

Poate că destinatorul are alte mijloace de transport mult maĭ eftine. Ceea ce face Direcţia este un adevĕrat monopol în favoarea uneĭ companiĭ streine (căcĭ serviciul camioanelor este dat întreprindereĭ uneĭ ast-fel de companiĭ). Şi cum pote să înfiinţeze Direcţia un monopol, fără să fie autorisat de lege?

In temeiul căreĭ legĭ poate să mĕ oblige pe mine Direcţia să plătesc o taxă la care n'am consimţit? De unde până unde 'şĭ-a închipuit că odată ce am consimţit la transportul mărfeĭ cu calea ferată am consimţit şi la transportul cu camioanele companieĭ?

Şi dacă se întâmplă ca eŭ nemulţumit cu serviciul companieĭ, care 'mĭ aduce pachetul fără să ştiŭ şi fără să vreaŭ, 'l refus să 'l primesc, căcĭ am serviciul meŭ de transport saŭ un altul maĭ eftin, ştiţĭ ce se întâmplă?

Art. 19 din contractul încheeat între Direcţie şi companie, spune că în casul acesta compania duce îndărât pachetul la gară şi 'l predă magasineruluĭ căeĭ ferate. „*Casa de mărfurĭ va restitui însărcinatuluĭ întreprindereĭ taxele sale, ce a achitat la ridicarea mărfeĭ,* **precum şi indoitul taxeĭ de camionagiu**“.

Poftim pe urmă de te du să 'ţĭ eĭ pachetul. Pentru că n'aĭ voit să plăteştĭ taxa odată, aĭ să plăteştĭ îndoit, plus magasinagiŭ, plus să daĭ deosebit alte parale pentru ca să 'ţĭ aducĭ pachetul acasă.

Eĭ bine, întrebăm pe Onor. Direcţie: Ce serviciŭ e acesta? Aşa ştie să îngrijească de interesele publiculuĭ şi ale comerciuluĭ?

Pentru înlesnirea transporturilor şi pentru ca să se dea impulsiune desvoltăreĭ industrieĭ şi comerciuluĭ, s'aŭ făcut reducerĭ însemnate pentru transportul pe calea ferată. Ce maĭ însemnează aceste reducerĭ, când sunt anihilate prin scumpirea transportuluĭ de la gară la domiciliŭ? Nu vede Onor. Direcţie că atuncĭ reducerile făcute ar fi un *non sens!*

Direcţia, când a făcut contractul cu compania Scharbach, în loc să se gândească nu maĭ la interesele publiculuĭ, s'a gândit numaĭ la interesele companieĭ. Căcĭ să nu credeţĭ că cu aceste taxe, orĭ cât sunt de exorbitante, compania 'ţĭ transportă orĭ-ce fel de marfă. Nu, Doamne fereşte! Taxele acestea sunt pentru mărfurile uşor de transportat. Pentru acelea care, saŭ din cauza volumuluĭ saŭ din cauza natureĭ lor, sunt maĭ greŭ de transportat, Direcţia autoriză pe companie să nu le transporte de cât după ce se va fi înţeles cu destinatorul să'ĭ ia o plată şi maĭ mare (art. 9 din contract).

Direcţia căilor ferate, înfiinţând camioanele, a lăsat pe drumurĭ maĭ bine de două miĭ de căruţaşĭ, ce se hrăneaŭ din transportul mărfurilor de la gărĭ la domiciliĭ şi vice-versa, supunênd pe locuitoriĭ capitaleĭ la taxe noĭ care se bat în cap cu reducerile făcute pentru transportul pe calea ferată, numaĭ ca să procopsească o companie streină.

Calificarea acestuĭ monopol o lăsăm la aprecierea publiculuĭ.

F. I. G.

DIN ANCHETELE DE LA DOMENII

Pentru a pune capăt denunţărilor pe care zilnic presa le înregistrează în sarcina acestuĭ minister, D. Isvoranu a numit o mulţime de comisiunĭ printre care şi una specială pentru anchetarea denunţurilor privitoare la serviciul silvic.

Nu ştim dacă această specială comisiune nu are speciala misie de a da D-luĭ Isvoranu ocaziunea de a scri un noŭ comunicat ca cel de la Dridu. Totuşĭ fiind că e comisiune specială, ne permitem a pune o întrebare coprinzând maĭ multe puncte:

1. Ştie acea comisiune că ministerul Domeniilor a publicat pe luna curentă un buletin?

2. Ştie comisiunea că în acel buletin se găseşte un Tabel semnat Mărculescu în care sunt semnate pădurele amenajate?

3. Ştie comisiunea că din acel Tabel se vede că statul a cheltuit cu amenajarea unuĭ hectar pădure 5 leĭ şi ceva?

4. Ştie acea comisiune că această sumă este colosal de mare şi că numaĭ greutăţile începutuluĭ o pot justifica:

5. Ştie comisiunea că şi acum comisiunile de amenanjament ale statuluĭ lucrează tot aşa de scum ca la început, ba poate şi maĭ scump?

6. Ştie comisiunea că această enormă cheltuială resultă din causă că membri acelor comisiunĭ în loc să lucreze staŭ de plimbărĭ şi de certurĭ în socoteala statuluĭ?

7. Ştie acea comisiune că abuzurile care se comit acum se pot remedia făcându-se amenanjamente prin antrepriză?

8. Dacă nu ştie încă aceastea să verifice lucrările de amenajeri deja făcute saŭ pe cele ce se fac acum şi atuncĭ se va convinge că acolo ie jaf şi pârjol.

SE INMULŢESC NEMŢIĬ

POTSDAM, 20 August. — Principesa moştenitoare de Hohenzollern a născut ierĭ la Heiligendamm doĭ copiĭ gemenĭ.

DIN GIURGIU

A apărut zilele acestea în *Naţiunea* un articol, prin care un neogiurgiuvean sub pseudonimul de *Censor*, atacă într'un mod violent pe revizorul şcolar P. Ionescu.

Nu sunt — Dv. o ştiţĭ — dintre aceĭ ce netezesc cu condeiul pe funcţionariĭ abuzivĭ, dar nicĭ nu pot suferi, să se abuzeze de creditul, mult, puţin — ce şi l'a dobândit presa, spre a pune la index-ul opiniuneĭ publice pe oameniĭ nevinovaţĭ, şi, pe câtă impetuositate pun în a ataca pe cine îl găsesc vinovat de ceva, pe atât de mult ţin şi să apĕr pe ceĭ nedreptăţiţĭ.

Cunosc pe censorul de la *Naţiunea*. Este un ziarist vechiŭ, şi mĕ mir, că venind în Giurgiŭ s'a lăsat a fi ademenit de aceĭ ce iubesc zavera şi nestabilitatea în toate. Căcĭ, în definitiv, gustul acestora l'a satisfăcut Dumnealuĭ, când a lansat în public nişte acuzaţiunĭ asupra unuĭ funcţionar, pe care nicĭ n'a avut timpul a-l cunoaşte bine.

Şi apoĭ, ce fel de acuzaţiĭ? Că, cum a venit s'a dus la Ruşciuc; că de multe-orĭ face chefurĭ; că n'a făcut inspecţiĭ în vacanţă; că face intrigĭ printre profesorĭ şi altele de acest fel.

C'a fost la Ruşciuc!! Dar, cine venind în Giurgiu, n'a fost la Ruşciuc? Şi, maĭ întâĭ, ce vină poate constitui faptul, că s'a dus un revizor la Ruşciuc?...

Că atuncĭ, când vine în Giurgiu, face chefurĭ, şi că decĭ... este un al doilea Brătescu! Ce acuzaţie plină de neadevĕr şi rĕutate!

Că n'a făcut inspecţie în vacanţe! Dar care revizor scolar face inspecţiĭ în vacanţe. Şi, ce poate să inspecteze, mĕ rog?

Că face intrigĭ printre profesorĭ! Dar... de-abia a început să-ĭ cunoască. Cum ar putea prin urmare să-şĭ permită a încerca să-ĭ învrăjbească?

Şi aşa analizate, toate acuzaţiunile formulate de confratele de la *Naţiunea*. cad şi în picioare nu rĕmâne maĭ la urmă nimic.

De unde şi pentru ce dar atâta pornire în contra revizoruluĭ şcolar?

Mie unuia îmĭ vine să cred, că din împrejurarea, că am avut aice câţĭ-va revisorĭ şcolarĭ rĕĭ, s'a înrădăcinat un fel de credinţă, că orĭ cine vine revisor la Vlaşca trebue să fie numaĭ de cât un rĕŭ şi.... *de datorie* i se caută un nod în papură şi este atacat!

Veţĭ fi alăturea cu mine în a recunoaşte, că fac rĕŭ serviciŭ şcoaleĭ, aceĭ ce se ţin de ast-fel de treburĭ. Oameniĭ aceştia fac ca, chiar când vom aduce aci la bara preseĭ adevĕrate abusurĭ ale funcţionarilor, viţiĭ reale şi călcările lor de lege, să nu maĭ fim crezuţĭ.

Regretabil, de tot regretabil!...

Inainte de a termina, daţi-mĭ voe să maĭ ating o chestie. Am băgat de seamă —şi, trebue să ştiţĭ că citesc gazetele regulat—că nimene până azĭ n'a zis un cuvînt rĕŭ de prefectul Costa-Foru, care, ce e drept, să şi poartă aşa, că nu dă ocasie la nemulţumirĭ nimĕruĭ. Eĭ bine, confratele *Censor* de la *Naţiunea* se arată nemulţumit şi de dênsul, căcĭ în aceiaşĭ corespondenţă şi încă în o altă publicată în *Telegraful* îl numeşte în derisiune blajin. Faptul acesta m'a pus şi pe mine în curiositate şi mĕ face să-l întreb: cum ar dori să-l vadă D-sa pe D. Costa-Foru?

De ar fi aspru şi ar abuza de puterile ce deţine ar fi—sunt sigur—taxat de rĕŭ. Dacă e blând şi-şĭ caută liniştit de datoriĭ, e tot răŭ. Rog să mi se rĕspundă cum ar trebui să fie!

Sunt foarte curios să ştiŭ aceasta.

Fuscu.

CRONICA

CUM A PLECAT PRINŢUL

Daravera înscenată la palatul ţĕreĭ noastre
Drama ce făcuse zgomot până chiar şi pe la oaste...
Am aflat noĭ cum se face de-aşa lezne s'a sfîrşit
Şi cum prinţul urechiatul, declarat'a c'a greşit:

Carol, hoţomanul rege, vĕzĕnd că-ĭ cu neputinţă
Pe nepot să'l facă'n fine să nu-ĭ ease din voinţă,
Şi c'o frică românească nu cum-va să facă nuntă,
Iĭ trimise secretarul cu această veste cruntă:

— «Tot ce prin putinţe fost'a am făcut ca să te [scape
«Urechiatule nepote, şi-am se-ţĭ fae şi tuşĭ mit ape;
«Aber, ştiĭ, dache acuma n'aĭ se-mĭ daĭ tu ascultare,
«Jur pe tronul «Rumänien»: *n'am ca se-ţi maĭ daŭ [muncare.*

Ştirea groaznicĭ primind'o prinţul, deveni de céră
Tremurând se'nchise'n casă ş'aşteptă până pe séră,
Iar când unchiŭ intră în casă cu ochiĭ-injectaţĭ de [sânge

Prinţul iĭ ceru ertare, începu în genunchĭ a plânge:...
— »Drăghe, scumpe, pune rege—unchiul meŭ [iubit şi dulce,
»General tu de la Plefne car'Turciĭ fecusĭ se duce,
»Tu fecut'aĭ petalie cu talharĭ, dar nu cu foame
»Şi eŭ ştiĭ,—iubesc mit poftă felurimile de poame;
»Sunt nebun dupe *melşpaisurĭ*, şi inghit la *gelatine*,
»Imĭ place mult *torturĭ cu cremă* şi bomboane cu [*praline*
»Şi muncarile de neamurĭ: *gulaşĭ*, *şniţel*, *paradais*,
»Imĭ maĭ plac *cafel' cu lapte*, e gustos şi *dopel-vais*
»Cum să mĕ despart, o Doamne, de gustosul *vürst [mit kren*
»Eŭ îţĭ spuĭ curat.... fui taifel.... las maĭ bine pe [Helen.»

Regele îl luă în braţe, îl pupă cu 'nduioşare,
Să mănânce îĭ dete voie orĭ şi cât va fi în stare,
Mâncăciosul prinţ atuncea surîzĕnd idioteşte
Intrebă:
— »Ce pun muncare! Helen nu mununcă peşte?«
»Vas? Helen?. Helen mununche cu-al luĭ tate, [tu se tacĭ
»Dache mune plecĭ daici... tu la Wied gheseştĭ [bunĭ racĭ...
— »Racĭ? Ce pun sunt raci? Acuma eŭ mĕ duc, [şi chiar pe loc...
„Se mununc raci.,. of! Doamne.... eŭ iubesc pe [eĭ cu foc!...«

Iată epilogul drameĭ din palatul ţăreĭ noastre
Despre care merse ştirea până chiar şi pe la óste,
Prinţul a plecat d'atuncea: mâncă racĭ şi bea *Laffite*
Iar încornoratul Carol rîde că l'a tras la fit.

Amar.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*

Suma din urmă leĭ . .	1608.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1608.00*

INFORMAŢIUNI

Intrarea D-luĭ Al. Lahovary în cabinet urmează a fi sigură în princip. S'aŭ ivit însă unele greutăţĭ în privinţa condiţiunilor în care să se facă apropierea între guvern şi grupul concentrat.

De aceea s'a amănat atât plecarea Regeluĭ cât şi remaniarea ministerială până la venirea D-luĭ Lascar Catargiu.

—✠—

Ultimele ştirĭ sosite în privinţa boaleĭ Regineĭ sunt din ce în ce maĭ îngrijitoare.

Ele sunt confirmate şi prin o notiţă apărută în ziarul *Veneţia* în care se zice că paralizia a atins măduva spinăreĭ şi este temerĭ de o catastrofă.

Ştirile însă pe carĭ le am primit noĭ din sorginte sigură ne arată că aceste temerĭ sunt exagerate.

—✠—

Astă-zĭ dimineaţă pe la 8, inspectorul Stefan Sutzu a executat mandatul de aducere emis de D. Judecător de instrucţie Enric Catargiŭ contra D-luĭ Verescu, administrator-gerant al ziaruluĭ *Voinţa Naţională*.

D. Sutzu a arĕtat D-luĭ Verescu mandatul şi 'ĭ-a cerut o adeverinţă de primire, cerêndu-ĭ tot-odată cuvîntul sĕŭ de onoare că se va prezenta parchetuluĭ. D. Verescu începuse deja a scrie adeverinţa când sosi D. Cantacuzino care îĭ rupse adeverinţa în bucăţĭ şi rĕspunse D-luĭ St. Sutzu: „D. Verescu nu se va duce de cât luat de gendarmĭ." Atuncĭ inspectorul dădu ordin unuĭ comisar şi unuĭ sergent de a ridica pe D. Verescu spre a'l duce la parchet, ceea-ce fu executat.

—✠—

Decretul care trebuia să apară astă-zĭ în *Monitor* pentru intrarea în minister a D-luĭ Al. Lahovary, a fost oprit până la întoarcerea D-luĭ Catargiŭ în Bucureştĭ, după plecarea Regeluĭ.

—✠—

Costache Bilciurescu, agent de urmărire de la percepţia de roşiu, ducêndu-se la D. Tache Vasilescu din strada Carol I Nr. 120, spre a incasa nişte banĭ şi intrând într'o cameră, a încetat subit din viaţă.

—✠—

Primim din Predeal o scrisoare prin care maĭ multe persoane se plîng de modul cu care D-nul locotenent Macarie întîmpină pe călătoriĭ carĭ cer bilete de voe pentru 48 de ore spre a trece în Transilvania. Nu ştim până la ce punct aceste plîngerĭ vor fi întemeiate, dar rugăm pe ceĭ în drept să observe faptul şi să se dea o dreaptă satisfacţie călătorilor în cazul când ar fi şicanaţĭ.

—✠—

Citim în *La Liberté Roumaine*:

Intr'o scrisoare adresată *Lupteĭ*, D. Frédéric Damé crede de nevoie să anunţe că *La Liberté Roumaine* va înceta să maĭ apară dela 1 (13) Septembre.

D. Frédéric Damé se înşală într'un chip ciudat asupra drepturilor şi datoriilor sale crezând că poate, din propria-ĭ autoritate, să decreteze dispariţia ziaruluĭ *La Liberté Roumaine*. De la 27 Martie (8 Aprilie) 1890, acest ziar a devenit organul partiduluĭ liberal-naţional, care i-a suportat toate sarcinele. Rolul D-luĭ Damé la ziar nu era de cât acela de redactor retribuit.

Totuşĭ, spre a înlătura orĭ ce fel de contestaţie cu D. Damé, a căruia purtare nu vrem s'o calificăm, partidul naţional-liberal a hotărît să urmeze la *Liberté Roumaine* sub un alt titlu. Toate mĕsurile privitoare la această schimbare vor fi în curând aduse la ştiinţa publiculuĭ.

De-o cam dată, rugăm pe prieteniĭ noştri să nu dea nicĭ o încredere veştilor interesate carĭ s'au rĕspândit cu privire la dispariţia organuluĭ în limba franceză al partiduluĭ naţional-liberal.

—✠—

Din New-york ni se scrie că sînt mulţĭ Românĭ, care sunt siliţĭ să se roage de consuliĭ celor-lalte puterĭ, ca să le dea paşapoarte, saŭ să intervie, când le sunt atinse afacerile, căcĭ noĭ n'avem acolo nicĭ o autoritate consulară.

De ce nu înfiinţează guvernul şi acolo un consul? Avem consulĭ în localităţĭ mult maĭ neînsemnate; de ce n'am avea un consul în New-york?

Rugăm pe guvern să înfiinţeze măcar un consul onorific, cum avem atâte altele; titulariĭ nu vor lipsi nicĭ-odată. Ast-fel s'ar împăca împreună ocrotirea intereselor compatrioţilor noştri şi economia bugetară.

—✠—

Cestiunea apeĭ în Bucureştĭ este aproape de a lua un sfârşit prin fericita întîmplare că D. Simpţion, inginerul comuneĭ mergênd împreună cu D. Pache Protopopescu la locul zis Isvoarele, şi făcênd maĭ multe sondage, a găsit isvoare capabile să dea un debit colosal de apă cu care să se poată alimenta oraşul întreg.

Un canal va fi construit de la isvoare şi până la casele de filtraţie de la Cotrocenĭ.

In şedinţa de astă-zĭ se va cere consiliuluĭ aprobarea uneĭ sume pentru construirea acestuĭ canal.

—✠—

Ministerul Domeniilor a resiliat la 16 August contractul încheiat cu D-l Inginener Seraia, pentru parcelarea moşieĭ Pârlita-Ologenĭ din judeţul Dâmboviţa, însărcinând pe D. V. Ignat cu parcelarea acceleĭ moşiĭ.

—✠—

Aflăm cu o adâncă părere de rĕŭ încetarea din viaţă a D-luĭ Th. Aman, unul din pictoriĭ noştri de frunte şi directorul şcoaleĭ de Bele-Arte.

Ţara perde în Th. Aman una din ilustraţiunile sale artistice, societatea şi eleviĭ seĭ pe un bărbat de inimă şi pe un profesor distins şi iubit.

—✠—

In şedinţa de astăzĭ a consiliuluĭ comunal comisiunea însărcinată cu cercetarea plângereĭ birjarilor îşĭ va depune raportul sĕŭ, care conchide la respingerea cerereĭ lor.

—✠—

Transformarea regimentelor de linie în regimente de dorobanţĭ se face mereŭ.

Această transformare se va termina pe la sfârşitul luĭ Septembrie.

—✠—

La Brăneştĭ este o judecătorie de ocol. Trenul trece pe dinaintea judecătorieĭ şi se opreşte la treĭ chilometri depărtare, la gara Buftea. De ce nu face D. Director al căilor ferate să se oprească trenul, măcar un minut la Brăneştĭ? Credem că nevoia de a se opri trenul aci nu are de loc nevoe să maĭ fie demonstrată.

—✠—

Atragem atenţia Direcţiuneĭ generale a căilor ferate române, asupra D-luĭ Braţu, sub-şeful staţieĭ Buftea, care 'şĭ permite să insulte pe ceĭ ce aŭ afacerĭ la gară.

Avem maĭ multe plângerĭ contra sa.

—✠—

Astă-zĭ, consiliul comunal al Capitaleĭ va fixa stradele pe unde să circule noile tram-care.

—✠—

D. general Florescu, preşedintele consiliuluĭ de miniştri a plecat aseară la Sinaia.

De asemenĭ D-nul Lascar Catargiu se va duce astă-zĭ la Sinaia, unde se va ţine un consiliŭ de miniştri înainte de plecarea Regeluĭ la Veneţia.

—✠—

CATULLE MENDÉS

CURAJ!

Iubite bărbate? zicea dânsa,—singurĭ în odaia eĭ, unde se iubeaŭ; iubite bărbate, nu te înşelĭ, când crezĭ, că înainte de seara în care m'aĭ învins, fusesem învinsă de alţiĭ, la a căror îndrăsneală nu puteam rezista. Adevĕr—roşind şi o mărturisesc—că nu tu eştĭ prima albină ce te-aĭ lăsat pe floarea mea... oh! de multe orĭ înainte, eram să fiŭ chiar smulsă din creangă. Să fi fost şi tu unul din aceĭ proştĭ, de sigur, de sigur că luam în ajutorul meŭ minciuna. Căcĭ nimic nu e maĭ uşor, de cât a asigura, pe un bărbat că a posedat persoana cea maĭ virgină.

Se găsesc mijloace sute, şi pe care ţi le voiŭ spune altă dată; dar pe tine nu voiam să te înşel, fiind-că vedeam că mĕ iubeştĭ, şi te iubesc. Da o mărturisesc, că nu am aşteptat vârsta de 30 anĭ, în care timp devenisem frumoasă, să cunosc toate misterele iubireĭ. Am iubit de multe orĭ şi am fost iubită. Ca copilă mică, deja când purtam încă rochiţă scurtă, d'edeam întâlnirĭ în dosul caseĭ, unuĭ băeţandru, care, când se apropia de mine, tremura şi lăsa să cază din mână florile ce 'mĭ aducea. Şi de atuncĭ aŭ vĕzut zilele mele multe aventurĭ. Aşa dar bucură-te de mine cum sunt; nu'ţĭ făcea grijă de iubirele mele din nainte, sărută buzele mele, şi.....

II

Dar bărbatul—un tânăr de abea sosit din provincie, se întristă de această spovedanie şi zise cu o voce ce părea că tremură.

— Ah! în norocul meŭ sunt cel maĭ nefericit din toţĭ oameniĭ. Gândul că înaintea mea alţiĭ te-aŭ iubit.

— Mulţĭ alţiĭ.

— Ah! da—răutăcioaso! că alţiĭ aŭ vĕzut albeaţa trupuluĭ tĕŭ; că aŭ auzit dulcea, vocea dulce cu care 'mĭ vorbeştĭ, şi care mĕ încântă, că aĭ atins cu al tĕŭ păr buclat fruntea altora plină de sudoare cum este a mea acuma, că aŭ învĕţat a cunoaşte amorul la tine, acest gând mĕ turmentă. De ce nu am fost eŭ băeţandrul ce te aştepta în dosul caselor mameĭ tale?

Nu aşĭ fi încetat a te iubi, şi prin puterea iubireĭ mele, te aş fi silit a mĕ iubi. Dar! Ochiĭ tĕĭ, pĕrul tĕŭ, buzele tale, albeaţa trupuluĭ tĕŭ, pe care le posed eŭ în acest moment, aŭ fost posedate de alţĭ necunoscuţĭ şi dispăruţĭ, pe carĭ astă-zĭ nu'ĭ maĭ pot găsi, ca în furia mea nebună să 'ĭ strâng de gât, să'mĭ liniştesc sângele ce circulá cu putere. In paharul de plăcerĭ, nectarul bucurieĭ ce eştĭ, tu! să maĭ găseşte un punct ce nu poartă urme, de o sete potolită?...

— Urme? O ho, te întrecĭ cu vorba!

— Nu! nicĭ un punct ne-atins! şi eŭ mĕ maĭ pot îmbăta, fiind-că eĭ n'aŭ gustat totul!...

— Nu, zise dînsa mângăindu'l, eĭ nu aŭ gustat totul.

— Ah! promite-mĭ cel puţin, că veĭ uita trecutul, la care nu maĭ pot gîndi, fără ca să mĕ irit! Uită-ĭ! Jură-mĭ, că în nopţile noastre de plăcere, nu'mĭ veĭ aminti nicĭ-odată de plăcerile altora.

— Da, voiŭ uita totul.

— Dar n'aĭ drept, adăugă dînsa.

— Cum?

— De sigur. Oare nu voieştĭ ca să te iubesc cu tot amorul pe care îl posed? — El nu pricepu şi o privi cu mirare.

III

Dînsa urmă:

— Gândeşte-te puţin. Eştĭ un tînĕr bun, şi te iubesc la nebunie. Dar dacă te-aşĭ fi vĕzut numaĭ pe tine, te-aşĭ fi făcut a simţi singur acele plăcerĭ, carĭ îmĭ staŭ în putere. După ce însă, îndrăgostirile tale, aŭ redeşteptat în mine toate plăcerile ce le-am simţit erĭ, as-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

FELIX DE STEYNE

(6)

Misterul de la Turnul Eiffel

Aminterĭ această presupunere nu era tocmaĭ neîntemeeată.

In 1878, Şahul, când era la Londra, vizita închisoarea. I s'a arĕtat un aparat de spînzurat aşezat de curând de tot. Majestatea sa, foarte interesată, dupe câte-va minute a început să dea semne de mare nerăbdare.

— Dar unde e osânditul? a întrebat el la urma urmeĭ.

Dar Sire, 'ĭ a rĕspuns funcţionarul englez ce făcea onorurile închisoareĭ, nu e nicĭ un osândit.—Ah! făcu Nasser Eddin înciudat. Şi arătând pe un Persan din suita luĭ:—Spânzuraţi-l pe acesta! zise el.—Nu se poate Sire, a rĕspuns Englezul; la noĭ cine-va trebue întâiŭ să fie judecat."

Se ştie că, în Persia, când Şahul pleacă la drum, ceĭ douĭ calăĭ fac parte din suită.

— Dar ce vreĭ să fac cu acest Parsi? a întrebat Nasser Eddin pe poliţist.

— Dacă 'mĭ dă voe Majestatea Voastră, a rĕspuns Durantin scoţînd nişte cătuşe din buzunar, am să-l duc la prefectură.

— Dar ce-ĭ asta? a întrebat monarhul curios.

— Aveţĭ să vedeţĭ, rĕspunse Durantin, care, în exerciţiul funcţiuneĭ sale, îşĭ dobândise tot sângele rece.

După ce a pus cătuşele de mâinile luĭ Ali, care se lăsa de bună voe, adăugă:

— Acuma, Sire, am să trimet să aducă o trăsură.

După un ceas Persanul era pus într'o celulă strâmtă de la Depoŭ.

III

Durantin trece printr'o serie de emoţiunĭ.

Durantin, când s'a introdus în otelul din strada Copernic, a ascultat de instinctu-ĭ de poliţist, ca câinele de rasă ce a dat de o urmă.

Aminterĭ expediţia luĭ a fost bună. Acolo unde crezuse că are să dea de piedică, lucrurile merseseră singure. Nicĭ o discuţiune. Şahul îĭ duse pe vinovat numaĭ de cât şi el îl înhăţase.

Când a plecat de la Depoŭ, ca să se întoarcă acasă, Durantin îşĭ frecă mâinile mulţumit.

— Iată-o afacere care are să'mĭ facă onoare! murmură el.

Şi se duse să se culce cu conştiinţa unuĭ om ce şi-a făcut bine datoria.

Cu toate acestea când s'a sculat a doua zi de dimineaţă, afacerea i s'a părut maĭ delicată ca în ajun.

Trebuia să'şĭ înştiinţeze şefiĭ numaĭ de cât şi poliţistul se întreba, cu nelinişte, de n'aŭ să strîmbe din nas, când vor afla istoria.

Tot gândindu-se aşa, Durantin s'a îmbrăcat şi încă nu eraŭ ceasurile opt, când s'a dus la prefectura poliţieĭ.

— Prefectul nu primeşte, îĭ zise uşierul.

Durantin nu'şĭ pierdu cumpătul de loc.

Scrise pe o cartă de vizită a luĭ numaĭ cuvîntul acesta: „urgent".

— Du-ĭ asta, zise el.

Uşierul se uită la carta de vizită.

— Nu pot s'o daŭ D-luĭ prefect, murmură el.

— Şi de ce?

— Pentru co nu-ĭ aci.

Uşierul dete din cap cu aer misterios.

— Fie vorba între noĭ, zise el, pot să vĕ spuĭ unde este... D. prefect a pornit azĭ cu trenul de la gara de Nord. Se duce la Calais, saŭ în Boulogne, saŭ în împrejurimĭ, cu un vagon plin cu D-niĭ colegĭ de aĭ D-voastră.

— Aşĭ! strigă Durantin.

— Cum avuiŭ onoarea să vĕ spuiŭ, zise uşierul.

Şi puindu-şĭ buzele la urechea poliţistuluĭ, şopti:

— Am fost înştiinţaţĭ că generalul Boulanger are să debarcheze pe unul din aceste puncte după coastă, la noapte, dus într'o barcă de pescarĭ.

Durantin urcă din umĕr.

— O, M'aşĭ prinde că e o veste falşe, care face pe prefect să se plimbe de grabă... Mĕ duc la procurorul-general.

— Pentru Boulanger?

— Nu, e vorba de ceva maĭ mare?

— Spuneţi-mĭ şi mie.

— N'am vreme.

— Cel puţin nu maĭ spuneţĭ şi la altul ce v'am spus.

— Fiĭ liniştit, trebue să fie în jurnale.

Durantin dete fuga la procurorul-general.

Dar acolo i se spuse că procurorul plecase, încă de cu seară, în congediŭ pentru opt zile.

— Să maĭ aştept? s'a întrebat el perplex.

Nu, nu se poate, am să mĕ duc la substitut.

Acesta era un om relativ tĕnĕr, luat de curând din biuroul în care vegeta. Protecţiĭ înalte îl scoseseră de acolo.

Priimirea ce 'ĭ a făcut sustitutul a dat curaj luĭ Durantin.

Suplinitorul procuroruluĭ general era încântat că a căpătat în mâinĭ o ast-fel de afacere.

Era, ca să zic ast-fel, debutul luĭ.

Nu-ĭ veni în minte să facă objecţiĭ diplomatice.

— Judecătorul de instrucţie va fi sesizat astă-zĭ, zise el. Cât pentru D-voastră, urmaţĭ cu investigaţiile.

Durantin se aruncă într'o trăsură şi se duse în strada Orlean.

Poarta mare era deschisă, dar atelierele eraŭ goale.

Intră.

Un grup de lucrătorĭ sta în faţa biurouluĭ uzineĭ, unde, un domn cu înfăţişarea rece, dar inteligentă, le da explicaţiĭ cu aer preocupat şi în termenĭ scurţĭ.

— A întrebat cine-va de mine azĭ dimineaţă, zicea D-nul acesta... N'am amĕnunte... D. Labruny şi fiica sa sunt în camera mortuară... Numaĭ un minut am vĕzut pe patron... Uzina are să fie închisă azĭ şi mâine... Zilele aŭ să fie plătite, ca şi cum s'ar fi lucrat.

Lucrătoriĭ se duseră încet, cu capul în jos, foarte întristaţĭ de nenorocirea ce isbise pe D. Labruny şi pe fiica luĭ.

Poliţistul se duse spre biuroŭ, ca să întrebe şi el pe pe funcţionar.

Acesta, rĕsturnat pe spatele scaunuluĭ, sta întors cu ochiĭ spre pavilion.

(Va urma)

tă-zi, odinioară, te iubesc cu tot focul a o sută de amorezaţĭ. Un bărbat ce se plânge de altmintrelea iubiteĭ sale, e un prost. A fi iubit pentru sine însuşĭ, se numeşte a iubi numaĭ o parte; aceia însă, care când sĕrută nişte buze îşĭ aduce aminte de toate buzele ce le-a sĕrutat înainte, îşĭ aminteşte de toate plăcutele eĭ aventurĭ, aceia, zic, va iubi pe amantul eĭ cu toată ardoarea ce se póte; şi acel ce nu o opreşte a se gândi la trecut, va gusta toate plăcerile lumeştĭ. O iubite, ce viĭ atât de departe, şi care aĭ trecut douĕ-zecĭ de anĭ cu şederea în provincie, voĭ să uit tot, dacă voeştĭ să uit. Voĭ reuşi să cred, fiind-că tu voieştĭ, că am lepădat cămaşa, pentru prima oară înaintea unuĭ tînĕr astă seară, fiind-că nu voiesc să'ţĭ fac supărare. Dar acesta e un gust extravagant. Oare eştĭ tu atât de doritor după naivitatea, stîngăcia, etc., a D-relor din pension?

El i-ar fi rĕspuns multe, dar dînsa îl strînse în braţe, îl înveli cu pĕrul eĭ lung şi blond, şi'ĭ închise gura cu o sĕrutare învăpăiată, ce redeşteaptă miĭ de iluziunĭ.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

ULTIME INFORMAŢII

Ni se scrie de la Piatra N. In noaptea de 18 spre 19 August un mare incendiu isbucnind pe la orele 2 a distrus 13 case şi a lăsat maĭ mult de 20 de familiĭ sărace fără adăpost. Mulţĭ fiind surprinşĭ n'aŭ scăpat de cât cu ceea ce aŭ avut pe dânşiĭ.

Toată administraţia a fost la locul incendiuluĭ. Numaĭ mulţumită pompierilor şi a detaşamentuluĭ de soldaţĭ ce D. Comandant al garnizoaneĭ a bine-voit a le trimite în ajutor am scăpat de o maĭ mare nenorocire, căcĭ tot centrul oraşuluĭ era ameninţat.

—✻—

D. Primar al Capitaleĭ va propune în şedinţa Consiliuluĭ Comunal al Capitaleĭ, cestiunea de a se introduce şi la noĭ distribuirea apeĭ cu metrul cub.

Ar fi de dorit ca această cestiune aşa de importantă să fie maĭ întâi studiată într'un mod serios, căcĭ distribuindu-se apa cu măsură lumea va căuta să facă cât-va fi cu putinţă maĭ puţin uz de apă şi ast-fel primul folos al introducereĭ apeĭ filtrate va fi înlăturat.

De asemenĭ maĭ multe case avînd autorizaţia de varsă tot gunoiul în canalurĭ, acele carĭ nu vor avea apă îndestulă spre a fi spălate, se vor infecta şi vor produce adevĕrate epidemiĭ.

In toate oraşele din lume se caută a se înlesni publiculuĭ mijloacele de a se conforma prescripţielor higienice, pe când la noĭ din contra, abia avem puţină apă şi Primăria voeşte a o precupeţi.

—✻—

Guvernul bulgar va convoca, ca în tot anul, o parte din rezerve: pe acele din Sofia, Plavdiv, Vidin şi Rusciuk.

Anul acesta convocarea se va face maĭ de vreme ca altă-dată; aceasta, se zice, din cauza manevrelor armateĭ sêrbeştĭ prea aproape de frontieră.

—✻—

Rugăm pe onorata Primărie a Capitaleĭ, să schimbe mersul măturilor mecanice pe bulevardul Elisabeta; pe partea despre gârlă trece de cu seara, iar pe cea despre Cişmigiŭ a doua zi la 7 dimineaţa, ora la care multă lume merge în Cişmigiŭ să respire puţin aer curat.

Credem că nu costă nimic, dacă măturatul Bulevardelor s'ar face nainte de 6 ore dimineaţa şi d'aceia îndrăznim a supăra liniştea edililor din capul Comuneĭ.

—✻—

In urma analizeĭ făcute de laboratoriul de chimie al facultăţeĭ din Bucureştĭ hărtiilor de ţigară puse în vênzare în Ţară, s'a constatat că cea maĭ bună e *hârtia Creangă*, neconţiind nicĭ o substanţă vătămătoare sănătăţiĭ.

—✻—

Ministerul de resbel a cerut primărieĭ capitaleĭ să construiască localurĭ anume pentru cele cincĭ posturĭ de pompierĭ rĕspândite în oraş, ca acest serviciŭ aşa de important să nu maĭ fie la un loc cu cazarmele de sergenţĭ de oraş împedicând ast-fel manevrarea pompierilor într'un caz maĭ grav de incendiu.

—✻—

Astă-zĭ se face umplerea şi încercarea rezervoriuluĭ de apă de pe bulevardul Ferdinand spre a se putea observa cum funcţionează şi dacă nu sunt defecte în construirea luĭ spre a fi luat în primire.

—✻—

D. Şoimescu, ajutorul de Primar demisionând, membriĭ consiliuluĭ comunal vor alege astă-seară un alt ajutor de primar.

—✻—

Simeon Mihăilescu, care fusese lăsat din noŭ în libertate, de oarece actele curţeĭ de apel din Galaţĭ eraŭ greşite, a fost depus la Văcăreştĭ astă-zĭ de dimineaţă, spre a'şi face osânda.

—✻—

Aŭ început să scadă preţurile la Brăila. Erĭ s'a vîndut grâul 60 şi jum. libre cu 15 leĭ şi 50, contra 17 cât fusese sĕptămâna trecută; orzul 49 libre 8.30; secara 54 libre 13.75.

Târgul de erĭ a fost foarte slab.

—✻—

In armată e o clasă de micĭ funcţionarĭ, însărcinaţĭ cu întreaga comptabilitate şi cu tot greul administraţieĭ uneĭ companiĭ. Aceştia sunt sergenţiĭ-majorĭ.

Eĭ muncesc de cum se revarsă de ziuă şi până noaptea târziŭ; de multe orĭ sacrifică chiar din ceasurile de somn, ca să poată termina tot lucrul ce li se cere.

Şi cu toată această muncă, abia sunt plătiţĭ cu treĭ-zecĭ leĭ pe lună: cincĭ-spre-zece leĭ pentru hrană şi cincĭ-spre-zece pentru alte trebuinţe.

Acest salariŭ este maĭ mult ca neîndestulător, maĭ cu seamă că ceĭ maĭ mulţĭ dintre eĭ sunt oamenĭ însuraţĭ.

Din această cauză toate neajunsurile sergentuluĭ-major trebue să le suporte bieţiĭ soldaţĭ din companiile respective, cu solda lor, cu hrana lor, cu micele ajutoare ce le vin de la familiĭ.

Să nu se spue că, pe lângă ceĭ treĭ-zecĭ de leĭ, li se maĭ dă îmbrăcăminte şi locuinţa. Imbrăcămintea ce li se dă nu e treabă mare şi locuinţa nu însemnează nimic pentru ceĭ însuraţĭ.

De aceia ar fi bine ca D. ministru de resbel să facă ceva să le îmbunătăţească traiul. Cu aceasta nu numaĭ că ar face un bine sergenţilor-majorĭ, dar ar face să înceteze şi multe abuzurĭ din armată.

—✻—

Astă noapte s'aŭ aprins casele D-luĭ Dr. Sache Ştefănescu, din Popa Ferea. Focul a fost stins repede de vecinĭ. Intre ceĭ ce aŭ sărit în ajutor s'a distins locotenentul Rovinaru Ştefan.

—✻—

Fraţiĭ Lembertini vor sosi în capitală cu o trupă dramatică distinsă din care face parte şi mica Dora.

Această copilă, abia în vârstă de opt anĭ, ni se spune că e genială în arta eĭ; toţĭ câţĭ a vĕzut-o şi admirat-o îĭ prezic un viitor celebru.

—✻—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	83 1/4
5%	Imprumutul comunal (1883)	93 3/4
5%	Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5%	Scris. funciare urbane	94 1/4
5%	Scris. funciare rurale	93 3/4
5%	Renta amortisabilă	99 —
5%	Scris. urbane de Iaşĭ	85 1/2

Neconsolata soţie Aneta Th. Aman şi întreaga familie, aŭ durerea a vĕ anunţa încetarea din viaţă a prea iubituluĭ lor soţ, frate, ginere, unchiŭ, cumnat şi vĕr

Theodor Aman

Directorul şcoaleĭ de Bele-Arte din Bucureştĭ

încetat din viaţă Lunĭ 19 August 1891, la orele 5 p. m. în etate de 60 anĭ; şi vĕ roagă să bine-voiţĭ a asista la ceremonia funebră, care se va oficia Joĭ 22 August, la orele 2 p. m. în domiciliul sĕŭ din str. Clemenţeĭ No. 8, de unde cortegiul funebru va porni la cimitirul Şerban-Vodă.

Persoanele carĭ din eroare n'aŭ primit o invitaţiune specială, sunt rugate a considera aceasta ca o invitaţiune.

ULTIME TELEGRAME

BERNA, 20 August. — Compania drumurilor de fier Jura-Simplon, a elaborat un proiect pentru găurirea munteluĭ Simplon. Tunelul va avea o lungime de 19.731 metri. Durata lucrărilor va fi de 8 anĭ şi jumĕtate şi cheltuelile se vor urca la 80 milioane.

VIENA, 20 August. — *Ministrul de finance al Bulgarieĭ, publică o licitaţie pentru vênzarea cerealelor. carĭ provin din dijmele de la 1891. Licitaţia se va face la 9 (21) Septembrie.*

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXXV

(33)

O răpire

Dar sacrificiul inimeĭ reîncepe în fiecare zi, tot acolo e în fie-care zi, i se va lovi inima, dar n'o va ucide, o aţiţă până la chin, dar inima eĭ e maĭ tare de cât voinţa. Duioasa D-ră de Vallière, striga, înainte de a intra la Carmelite: — Nu voiŭ triumfa, din cauza acesteĭ bestiĭ feroase care este în mine! — Da inima este o bestie feroasă care trăeşte din o patimă şi care nu se domoleşte de cât prin o altă patimă.

D-ra d'Armaillac cetise scrisorile D-reĭ Valiere. Femeile îşĭ închipuesc că ele sunt făcute pe modelul eroinelor marĭ. Cu cât Jana studia pe Luiza Mezericordieĭ cu atâta se regăsea.

Maĭ la urma urmeĭ, zise ea într'o zi princeseĭ, e un sfârşit ca orĭ care altul: sfânta Tereza nu zice că femeile amorezate găsesc voluptatea numaĭ în Dumnezeu? D-ra Valliere n'a fost fericită de cât îmbrăţoşând crucea.

Prinţesa nu făcu alta, legându-se de D-ra d'Armaillac de a o grăbi să intre pe calea acaesta.

— Ast-feliŭ îĭ zise, pentru că D. de Briançon s'a purtat reŭ faţă cu tine, de asta trebue să te înmormântezĭ de vie? Pentru asta D-zeu te a făcut frumoasă? D-zeŭ nu este aşa de gelos: din potrivă cred că ar fi foarte aspru cu orĭ-care ar voĭ să se mărite cu dânsul, fără să ştie dacă asta i-ar plăcea.

Dar când Jana era singură şi-şĭ examină conştiinţa, ea îşĭ mărturisea că nemic nu era maĭ trist de cât viaţa eĭ; Jana n'ar fi avut curajul grozav de a se vinde după ce se dăduse. Avea un gust nesăbuit pentru lux şi trebuia ca să-şĭ îmbrace prost frumuseţa sa. La tot momentul suferea din cauza lipseĭ de banĭ; când ea părăsea pe princesa şi se întorcea acasă, privea cu milă această cameră burgheză în care fie-care mobilă era ordinară. Jana nu se născuse pentru duioasa mediocritate, ea preferase întunecata poezie a mizerieĭ. Ceia ce o atrăgea, eraiu toate peripetiile vieţeĭ sale înalte cu toate plăcerile dar şi cu toate greutăţile marĭ, dar cu o condiţie să aibă ca tovarăş de călatorie pe D. de Briançon.

. . . .

Dar acest tovarăş de călătorie, colătorea atuncĭ cu totul pe alt drum: Jana aflase că Marţial, după ce petrecuse opt zile la Trouville, unde întâlnea îndată pe D-ra Aubêpine pe ţerm — D-ra Aubépine, leoaica din Trouville — plecă cu dânsa la Veneţia.

Dacă ar fi plecat la Londra, sau la Berlin, sau la Roma, Jana n'ar fi fost aşa jicnită ca pentru Veneţia oraşul amorezaţilor! Veneţia care o atrăgea de pe când era romantică adecă de când s'a aruncat ultima păpuşă: asta era pentru dênsa un ultragiu adus inimeĭ şi amoruluĭ său.

. . . .

Intr'o sară, Jana nu se duse la princesă la ora obişnuită! în sara aceasta nimene n'a petrecut; să ştie că Jana aducea cu dânsa, bucuria şi veselia. Princesa credea că D-na de Tramont sau ducesa***, îndemnase pe D-ra d'Armaillac să se ducă la teatru; ea atinse toată lumea zicând: „Nu luaţĭ sama la mina mea de buldog, aşĭ latra aşa sunt de furioasă contra Jeaneĭ".

Jana era jumătate din viaţa sa.

A doua zi de dimineaţă alergă la D-ra d'Armaillac.

— Mă vezĭ desperată, zise mama care plângea, Jana a fugit erĭ la mânăstire.

— La ce mânăstire? întrebă princesa.

— Parcă ştiu! Ea mi-a spus că să duce la D-voastră, dar în astă dimineaţă am primit o scrisoare unde mă înştiinţază că nu voiŭ maĭ vedea-o. De altmintrelea de mult mă aşteptam la acest sfârşit.

— Cu atâta maĭ reŭ pentru mine zise princesa dar şi pentru dânsa, căcĭ ea va fi perdută de acum înainte.

— Fie în voia luĭ Dumnezeŭ! zise D-na de d'Armaillac. Ridică ochiĭ în sus şi adăogă încet:

— Ceia ce e maĭ trist este că se zice că a fost ripită.

— Şi nimene nu va voi să creadă că Dumnezeu singur este acela care a răpit'o.

XXXVI

Pentru ce D-ra d'Armaillac s'a dus la Veneţia

Dacă n'aĭ fost nicĭ odată geloasă, — D-nă — dacă n'aĭ trecut nicĭ odată prin patimĭ, dacă nu te-aĭ oblicit măcar cu mintea, închide această carte, căcĭ nu veĭ înţelege până la ce grod nebunia poate să ducă pe o femee în logica caracteruluĭ său, când este cuprinsă de amor.

D-ra d'Armaillac fugise crezênd că va uita, iată pentru ce ea alergă la una din amicele sale la monastirea maicelor din Sft. Andreĭ.

Această prietenă, care nu iubea lumea, îĭ scrise de multe orĭ că ţărmul sperat era acolo, la picoarele cruceĭ, în rugăciune şi în speranţa în D-zeŭ.

In prima zi, Jana îşĭ închipui că era scăpată; ea avu oare frumoase de expansiune pe marmura altaruluĭ.

— Da, zise ea amiceĭ sale, acolea este ţărmul, acolea este refugiul. Eu n'am găsit în lume de cât staţiunile cruceĭ; fie-care staţiune era o durere ascunsă; fie-care speranţă se uşura prin lăcrimĭ. Aveam gust să trăesc, acum mi-ĭ dor de moarte; simţesc că nu se află ceva maĭ bun pe pământ de cât sufletul, pentru că sufletul e deja în cer.

Natural, amica Janeĭ o atrăgea tot maĭ mult în renunţarea lumeĭ şi îĭ descria sub cele maĭ frumoase înfăţişărĭ, poezia mânăstireĭ, serbătorile bisericeĭ, pacea adâncă a inimeĭ. Jana îmbrăţoşa pe amica sa şi-ĭ mulţumea de nenumărate orĭ că o chemase la maicele de la Sf. Andreĭ.

Dar a venit şi noaptea,; toate aceste veseliĭ îogereştĭ se stânseră. Jana nu dormi; nu ere dar ţermul! maĭ de grabă furtuna; inima sa nu voia calmul, ia nu voia să trăească de cât în furtună.

A doua zi, când văzu pe amica sa îĭ mărturisi că nu se simţea demnă de un ast-feliu de refugiu.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Păşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2.43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12.39 s., din Focşanĭ 1,37 noptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2'29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.08 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p. m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12,45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 d., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,55 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.